

halászati tevékenység idő előtti befejezése számára kárt okozott, mivel elveszítette annak lehetőségét, hogy a teljes kvótáját lehalássza.

Másodsorban a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe a 2371/2002/EK rendelet ⁽²⁾ 7. cikkének (1) bekezdését, és nyilvánvaló értékelési hibát követett el. Az említett rendelet 7. cikke értelmében a Bizottság sürgősségi intézkedéseket csakis a vízi erőforrások védelmének súlyos veszélyeztetése esetén fogadhat el. Márpedig a Bizottság a 2008-as kékúszójú tonhal halászati évre nézve nem bizonyította a kvótán felüli halászatot.

Harmadsorban az 530/1008/EK rendelet elfogadása korlátozta a fellebbező tevékenységét, ezáltal sértve az Alapjogi Charta 15. cikkének (1) bekezdését, amely úgy rendelkezik, hogy mindenkinek joga van a munkavállaláshoz és szabadon választott vagy elfogadott foglalkozás gyakorlásához.

Negyedsorban a kékúszójú tonhal halászatát 2008. június 16-ától kezdve megtiltó 530/1008/EK rendelet elfogadása sérti a jogbiztonság elvét, mivel a jogalanyra világos és állandó szabályok kell, hogy vonatkozzanak.

Ötödsorban az 530/1008/EK rendelet elfogadása sérti a bizonyságtétel elvét. A fellebbező véleménye szerint a jogalanyt ugyanis az elkötelezettségre tekintettel ésszerű biztosíték illeti meg. Mivel Franciaországban a kékúszójú tonhal halászata eredetileg 2008. június 30-áig volt engedélyezett, a fellebbező tehát jogosan hitte azt, hogy eddig az időpontig fejtheti ki halászati tevékenységét.

Végül, az 530/1008/EK rendelet elfogadása figyelmen kívül hagyta a fellebbezőnek az EJE-hez csatolt első jegyzőkönyv 1. cikke által pedig védett tulajdonhoz való jogát. Mivel ezen cikk értelmében a halászatból származó kékúszójú tonhal dolognak minősül, a halászat idő előtti befejezése súlyos gazdasági veszteséget okozott a fellebbező számára, és ez utóbbit egy virtuális követeléstől fosztotta meg.

⁽¹⁾ Az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 9. o.).

⁽²⁾ A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002 tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

A Törvényszék (hatodik tanács) T-361/06. sz., Ballast Nedam kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélete ellen a Ballast Nedam NV által 2012. december 21-én benyújtott fellebbezés

(C-612/12. P. sz. ügy)

(2013/C 71/16)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: Ballast Nedam NV (képviselők: A. R. Bosman és E. Oude Elferink ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság részben vagy egészben helyezze hatályon kívül a Törvényszéknek a megtámadott ítélet rendelkező részében hozott határozatát;
- A Bíróság abban az esetben, ha a fellebbezésnek helyt ad,
 - Adjon helyt részben vagy egészben a Ballast Nedam első fokon előterjesztett kérelmeinek;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Ballast Nedam a fellebbezésének alátámasztása végett két jogalapra hivatkozik.

A Ballast Nedam **az első jogalapja keretében** azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 27. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy nem semmisítette meg (részben) a Bizottság határozatát ⁽²⁾ a Ballast Nedam-ra vonatkozó részében. A Törvényszék nem vette figyelembe azt, hogy a jelen ügyben a 2004. október 18-i kifogásközlés nem felelt meg az uniós jogi követelményeknek.

A Ballast Nedam ezen állítás alátámasztása végett először is arra hivatkozik, hogy a Törvényszék egyrészt a megtámadott ítéletben elismerte, hogy a kifogásközlés alapvető vonatkozásokban nem volt egyértelmű, de másrészt ebből nem vonta le azt a következtetést, hogy a Bizottság nem biztosította a védelemhez való jogokat.

Másodszor a Ballast Nedam kifogásolha a Törvényszék azon értékelését, amely szerint a Bizottság a kifogásközlésben elég információt szolgáltatott ahhoz, hogy érthetőek legyenek azok

a tények és körülmények, amelyek az alapjául szolgáltak annak az állításának, hogy jogsértés áll fenn, és egyértelműen meghatározta azokat a jogi személyeket, akik ellen bírság szabható ki. Amennyiben ez az értékelés a Ballast Nedam-ot érinti, az a Bíróságnak a kifogásközlésre vonatkozó követelményekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának a téves értelmezésén alapul. E tekintetben releváns az, hogy a kifogásközlés során nem azonosították azt a leányvállalatot, amely a Ballast Nedam-nak betudott jogsértést elkövette.

Harmadszor a Ballast Nedam kifogásolja, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a kifogásközlés alapján nem állíthatja, hogy nem tudott arról, hogy a végleges bizottsági határozatnak a Ballast Nedam Grond en Wegen BV (a továbbiakban: BN Grond en Wegen) anyavállalataként címzettje lehet. A Törvényszék ezzel többek közt figyelmen kívül hagyta a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatának a hatályát, amely szerint a kifogásközlésnek meg kell jelölnie azt, hogy a vállalkozással szemben a hivatkozott tényeket milyen minőségében kifogásolják.

Negyedszer annak meghatározásához, hogy a Bizottság tiszteltben tartotta-e a védelemhez való jogokat, a Törvényszék tévesen a Ballast Nedam-nak a kifogásközlés tartalma viszonylatában adott reakcióját vette figyelembe.

Második jogalapja keretében a Ballast Nedam arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette az uniós jogot azzal, hogy tévesen olyan alapvető elveket alkalmazott, amelyek a kartelljogi jogsértéseknek az anyavállalatnak való betudhatóságára vonatkoznak. A Ballast Nedam álláspontja szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság vele szemben megállapíthatja az EK 81. cikk megsértése miatti felelősséget az említett jogsértés megállapítása nélkül.

A Ballast Nedam a második jogalapjának alátámasztás érdekében elsőként arra hivatkozik, hogy a T-382/06. sz. Tomkins kontra Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítéletben (EBHT 2011., II-1157. o.) a Törvényszék megállapította, hogy az anyavállalat felelőssége nem lépheti túl annak a leányvállalatnak a felelősségét, akinek a jogsértés betudható. A Ballast Nedam álláspontja szerint ebből az következik, hogy a jogsértés nem tudható be az anyavállalatnak, ha a Bizottság azt nem állapította meg.

A Ballast Nedam e tekintetben azt állítja, hogy az a mérlegelési mozgástér, amellyel a Bizottság rendelkezik annak meghatározása keretében, hogy a vállalkozásnak mely egységeit tekint a kartelljog megsértéséért felelősnek, nem terjed odáig, hogy a Bizottság az anyavállalatot felelősnek tekinthető olyan jogsértéssel is, amely nem került megállapításra.

Másodszor a Ballast Nedam kifogásolja, hogy a Törvényszék figyelembe vette azt, hogy nem döntötte meg annak a vélelmét,

hogy meghatározó befolyást gyakorolt a BN Grond en Wegennek a piaci magatartására. Ez a körülmény szorosan kapcsolódik a védelemhez való jogok megsértéséhez, és a Ballast Nedam úgy véli, hogy ezenfelül az jogilag irreleváns.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az [EK] 81. cikk alapján megindított eljárás[ban] (COMP/F/38.456 — „bitumen [Hollandia]”-ügy) 2006. szeptember 13-án hozott C(2006) 4090 végleges bizottsági határozat

A Cour de cassation (Franciaország) által 2013. január 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières kontra Humeau Beaupreau SAS

(C-2/13. sz. ügy)

(2013/C 71/17)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperesek: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Alperes: Humeau Beaupreau SAS

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Egy lábbeli gyártási folyamatában a szár kérgének megformázásával, valamint a szár és a járótalp kártolásával kapcsolatos műveleteket, amelyek megelőzik ezek összeállítását, „összeállítási műveleteknek” vagy a „gyártást befejező jellegű megmunkálási műveleteknek” kell-e minősíteni a harmonizált rendszer értelmezésére vonatkozó általános szabályok 2. a) pontjához fűzött magyarázat VII. pontja értelmében?